

uacceptabel begrænsning i antallet af programmer for de enkelte lande.

Så længe planen ikke er taget i brug i sin helhed, vil forstyrrelsesniveauet være mindre end ved fuld udbygning. Dette er en væsentlig forudsætning for den her i landet ret udbredte fjernmodtagning af udenlandske TV-programmer. Som omtalt i mediekommis-sionens betænkning om kabelproblematikken (nr. 974/83, side 23) vil sådan modtagning langt ud over de pågældende stationers dækningsområde under anvendelse af høje antenner og følsomt udstyr ikke kunne påregnes opretholdt i fuldt omfang, når de frekvenser, der er tildelt Danmark, tages i anvendelse.

Dette vil især gælde ved tilkomsten af de hjælpesendere, som vil blive nødvendige ud over hovedsenderne, og ved eventuelt programmæssigt uafhængige lokale TV-sendere.

Fællesantennebranchen har altid være vidende om disse forhold, og orientering herom er i skriftlig form siden 1970 givet af P & T til såvel fællesantennebranchen som til

de enkelte fællesantenneejere i forbindelse med ansøgning om oprettelsestilladelse for anlæggene, og orienteringen er anført i den udsendte brugstilladelse i henhold til fællesantennebekendtgørelsen.

Problemet vil ikke opstå i de områder af landet, der er dækket af den sammenhængende frekvensplan. Her er der netop taget hensyn til modtageforholdene i nabolandet. Imidlertid kan man få problemer i områder, der ligger så langt fra de udenlandske stationers dækningsområde, at signalstyrken er meget svag. I en række tilfælde vil de gener, der måtte forekomme, teknisk kunne afhjælpes med et mere avanceret modtageudstyr i fællesantenneanlæggenes hovedstationer. Desuden vil udnyttelsen af de muligheder for langdistancefremføring af udenlandsk TV via kabler og radiokæder, som mediekommis-sionen har anbefalet i sin betænkning nr. 4 (bet. 974/1983) betyde, at problemerne ikke behøver at få betydning i praksis for fællesantenneanlæggene.